Zbiór Orzeczeń

WYROK SĄDU DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ
(druga izba)
z dnia 30 września 2010 r.

Sprawa F-29/05

Jean-François Vivier
przeciwko
Komisji Europejskiej

Służba publiczna — Personel tymczasowy — Grupa zaszeregowania — Grupy zaszeregowania podane w ogłoszeniu o przyjmowaniu zgłoszeń do pracy — Zmiana zasad zaszeregowywania pracowników — Przepisy przejściowe — Artykuł 12 ust. 3 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego — Stosowanie w drodze analogii

Przedmiot: Skarga wniesiona na podstawie art. 236 WE i art. 152 EWEA, w której J.F. Vivier żąda stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 21 lipca 2004 r. w sprawie zaszeregowania go do grupy A*6.

Orzeczenie: Stwierdza się nieważność decyzji Komisji w sprawie zaszeregowania, załączonej w aneksie z dnia 21 lipca 2004 r. do umowy o pracę w charakterze członka personelu tymczasowego podpisanej przez skarżącego w dniu 10 czerwca 2004 r. Komisja pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez skarżącego.

Streszczenie

1. Postępowanie — Podnoszenie nowych zarzutów w toku postępowania — Przesłanki
(regulamin postępowania przed Sądem, art. 44 § 1 lit. c), art. 48 § 2)

2. Prawo Unii — Przepisy przejściowe — Ścisła wykładnia

3. Urzędnicy — Personel tymczasowy — Zatrudnienie — Grupa zaszeregowania — Wprowadzenie nowej struktury zatrudnienia rozporządzeniem nr 723/2004 — Przepisy przejściowe dotyczące powołania do grupy zaszeregowania
(regulamin pracowniczy, art. 5 ust. 1–4, załącznik XIII, art. 12 ust. 3; warunki zatrudnienia innych pracowników, art. 10 akapit drugi; rozporządzenie Rady nr 723/2004)

1. Z art. 44 § 1 lit. c) w związku z art. 48 § 2 regulaminu postępowania przed Sądem wynika, że skarga musi wskazywać przedmiot sporu oraz zwięzłe przedstawienie powołanych zarzutów oraz że nie można podnosić nowych zarzutów w toku postępowania, chyba że ich podstawą są okoliczności prawne i faktyczne ujawnione dopiero w toku postępowania. Jednakże zarzut stanowiący rozszerzenie zarzutu podniesionego wcześniej w skardze, bezpośrednio lub w sposób dorozumiany, który pozostaje z nim w ścisłym związku, należy uznać za dopuszczalny.

(zob. pkt 32)

Odesłanie:

Sąd Pierwszej Instancji: sprawa T-495/04 Belfast przeciwko Radzie, 21 maja 2008 r., Zb.Orz. s. II-781, pkt 87

2. Przepis przejściowy podlega zasadniczo ścisłej wykładni, która a priori sprzeciwia się jego stosowaniu w drodze analogii. Ścisła wykładnia uzasadniona jest tym, że przepisy przejściowe stanowią odejście od norm i zasad o stałym charakterze, które miałyby bezpośrednie zastosowanie do danego stanu faktycznego w braku systemu przejściowego.

Natomiast w braku przepisów o stałym charakterze administracja może stosować w drodze analogii art. 12 ust. 3 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego, nie postępując przy tym wbrew jego przejściowemu charakterowi.

(zob. pkt 67–70)

Odesłanie:

Trybunał: sprawa 77/82 Peskeloglou, 23 marca 1983 r., Rec. s. 1085, pkt 11–15; sprawy połączone C-267/95 i C-268/95 Merck i Beecham, 5 grudnia 1996 r., Rec. s. I-6285, pkt 23, 24; sprawa C-240/05 Eurodental, 7 grudnia 2006 r., Zb.Orz.SP s. I-11479, pkt 52–54; sprawa C-462/05 Komisja przeciwko Portugalii, 12 czerwca 2008 r., Zb.Orz.SP s. I-4183, pkt 53, 54

Sąd Pierwszej Instancji: sprawa T-252/97 Dürbeck przeciwko Komisji, 19 września 2000 r., Rec. s. II-3031, pkt 66, 70

3. Ponieważ rozporządzenie nr 723/2004 zmieniające regulamin pracowniczy urzędników i warunki zatrudnienia innych pracowników nie zawiera przepisu przejściowego regulującego zaszeregowanie do grupy członków personelu tymczasowego zatrudnionych po wejściu w życie tego rozporządzenia, czyli po dniu 1 maja 2004 r., na podstawie ogłoszeń o przyjmowaniu zgłoszeń do pracy opublikowanych przed tą datą i nie istnieją przepisy wewnętrzne, które obowiązywałyby w tym zakresie, jedynie art. 10 akapit drugi WZIP posłużyć może za podstawę takiego zaszeregowania.

Z art. 10 WZIP wynika, że administracji przysługuje szeroki zakres uznania w kwestii ustalenia zaszeregowania członków personelu tymczasowego do grupy. W braku wewnętrznych przepisów w tym zakresie granice uznania wyznacza jedynie obowiązek zatrudnienia omawianych członków personelu w grupie zaszeregowania podanej w ogłoszeniu o przyjmowaniu zgłoszeń do pracy oraz konieczność przestrzegania struktury kategorii lub grup funkcyjnych, określonej w art. 5 ust. 1–4 regulaminu pracowniczego.

W tych okolicznościach oraz w sytuacji, gdy podana w ogłoszeniu o przyjmowaniu zgłoszeń do pracy grupa zaszeregowania została zniesiona, instytucja może wzorować się na rozwiązaniu przyjętym przez prawodawcę przy uchwalaniu załącznika XIII do regulaminu pracowniczego i stosować w drodze analogii art. 12 ust. 3 wspomnianego załącznika, który dotyczy zaszeregowania urzędników wpisanych na listę odpowiednich kandydatów przed dniem 1 maja 2006 r., zatrudnionych między dniem 1 maja 2004 r. a dniem 30 kwietnia 2006 r.

(zob. pkt 60, 64, 65, 69, 70, 72)

Odesłanie:

Sąd do spraw Służby Publicznej: sprawa F-21/06 Da Silva przeciwko Komisji, 28 czerwca 2007 r., Zb.Orz.SP s. I-A-1-179, II-A-1-981, pkt 64, 68, 79